

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 20 кор
на пів року . . . 10 кор
на чверть року . . . 5 кор
на місяць . . . 1.70 кор

За границею.

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодиноке число по 10 сот.

РУСЛАНИ

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділі і руских свят о 5½ год. пополудни.

Редакция, администрация і експедиция «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровського (Хорунщини). Експедиция місцева в Агенції Соколовського в пасажі Галсманна.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациі неопечатані вільні від порта. — Оголошеня значайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Підготовлюване опінії.

(X) Треба признати, що польське дневникарство уміє доволі зручно фабрикувати т. зв. публичну опінію і не тільки своєї суспільности замилювати очи перед дійсною правдою, але й «в гору» представляти справи так, мов би то рускому народови в Галичині не діяла ся не лише ніяка кривда, але що на відворот руский нарід гнобить Поляків, вкорочує его стан посіданя і що всякі наріканя з боку Русинів є зовсім безосновні, бо Поляки нібито з правдивою і сердешною прихильністю відносили ся до всіх потреб і домагань руского народу. Тимчасом в дійсности більшість соймово, від котрої ухвал зависимі особливо всякі культурні інституції (іменно школи), робить все лише приневолена обставинами, або лише для того від часу до часу яку небудь уступку, щоби «в гору» показати свою великодушність і справедливість для Русинів.

Історія засновин руских гімназій може наглядно вказати, як ріжними способами міродатні чинники мусіли підходити до сеї більшости соймової, щоби її приневолили до ухвали в користь якоїсь рускої гімназії, а лише на зверх надавало ся сій ухвалі вигляду добровільности і щирої нібито готовости. Особливо противниками засадничими і рішучими в признаваню прав належних рускому народови, в твореню інституцій для его культурного розвитку були Подоляки, котрих піддержували також т. зв. демократи. З великим трудом удавало ся міродатним чинникам приборкати сих противників культурного й національного розвитку Русинів, а вже коли розходило ся о заснованє тернопільської гімназії на підставі внесеня п. Барвіньського, пок. Торосевич виводив, що се nas bardzo drogo kosztuje, а п. Чайковський (екс-Русин) вказував на небезпечність хлопского елемента по руских гімназіях і zagrożене wschodnich kresów. Яким способом мимо сего опору Подоляків дійшло до заснованя тернопільської гімназії, про се нераз ми вже писали.

Колиж стануло на черзі нове внесенє п. Барвіньського о засновини рускої гімназії в Станиславів, опір Подоляків et cons. здвоїв ся, а яко оружє проти сего ужито страйкову агітацію і розмальовано на основі москвофільських доносів і накликів по їх дневниках мару гайдамаччини рускої молодіжи, повторюваних відтак польськими дневниками.

Ціла справа вельми живо ще остає в тямці всім, щоби над нею розводити ся, она між иншими була причиною зложеня мандатів членами руского клубу соймового і недалеких тепер доповняючих десятиох виборів до сойму.

Отже Przegląd з нагоди сих виборів у вчерашнім числі п. з. Uzupelniające wyboru do Sejmu staraє ся наперед вже підготувати опінію і зафарбувати відповідно потребам прилюдну опінію в краю і «в гору». Нагадує тут, що в соймі була «gruntowna rozprawa przeprowadzona od począt-

ku do końca w tonie serdecznej życzliwości (!) dla narodu ruskiego, так як би не було стенографічних протоколів, або нікто не тямив напастливих промов п. Ценьського, Дзедушицького, Тарновського і запевняє, що przede wszystkim wykazany przez Radę szk. kr. brak nauczycieli zmusił ogromną większość Sejmu do odroczenia kwestyi gimnazjum, хоч як-раз на інтерпеляцію Є. Е. Митрополита Рада шк. сконстатувала достаточне число учителів для заснованя нової гімназії рускої. Так само зовсім невірною представляє Przegląd, мов би то рускі послаи улягли тероризмови пайдократів і полювали на популярність, ганиючись за мандатами, щоби викликати виборчу горячку і що сецесию зробили ranowie z partyi Barwińskiego, коли тимчасом відомо всім, що не то вже др. Король і Барабаш, але й инші сецесіоністи не причисляють ся до partyi Barwińskiego і не є ніякі Barwińscy. Przegląd намагає ся отже таким перекичуванєм дійсних обставин підготувати опінію, щоби на случай поваленя кандидатури Барвіньського (о котру розходить ся іменно москвофілам звязаним тут з Поляками) і Богачевського вмовити в світ, що ruski lud nie podziela dążności i sposobów używanych przez posłów ruskich і що нібито кандидатура о. Еффіновича буде кандидатурою з волі народу, а не кандидатурою polskiego związku, rady powiatowej (як виразно признало Słowo polskie) і п. Ценьського. Можемо однак запевнити наперед і про се переконують ся польські політики, що і кандидатури Еффіновича і якогось невідомого ще селянина з Долинського не поможуть польській більшости усунути рускої справи з дневного порядку, не спинять руского народу в его борбі о рівноправність, поки та руска справа не буде рішена в дусі повної справедливости і заporučеної законами рівноправности.

Вибори в Брідщині.

Скажена агітація, яку завели польські русиноїдні газети за кацапским кандидатом в Бродях о. Еффіновичом, вказує найліпше, на чію користь форсує ся его вибір. В справозданю з брідських зборів кацапско-польської кліки «Галічанів» начислив 70 виборців між присутною там тсвою, а его сердечний друг «Dziennik polski» додав ему ще 50, так, що ні звідти, ні звідси вийшло аж на 120 виборців!

Кортять Мошка гуглі — тож вся польська праса, як на команду заговорила вчера про надходячий вибір Барвіньського і запевнює на всякі способи, що він абсолютно неможливий, що тільки правительство за ним стоїть, а «польські ржонд повятови і староруске строняцтво» не допустять до того «за подвійнон зраден Барвіньського».

Самі зрадники они, та щоби свою власну вину і ганьбу закрити, обвинують о зраду того чоловіка, котрий в своїм парламентарнім житю завсїгда додержував всякої умови і умів за неї постояти навіть наражуючи себе серед своїх. Чиж бюра посередництва праці, чиж рентові

оселі, чиж відмова станиславівської гімназії се не зрада з польської сторони?

І супротив того можуть єще кацапські ренегати говорити, що сецесія не була оправдана, такий Еффінович може виступати під кличем, що за сецесію п. Барвіньський мусить упасти?! Такого народного злочину можуть допустити ся тільки ті, що у них завмерла народна совість, що вже зовсім записали душу московському чортові!

Однак хотяй їм, як австрійским горожаним, прислугує також право вибору — нехайжеж виконують его разом зі своїми вшехпольськими інтригантами отверто як вороги руского народу, як чесні противники на поли конституційної борби.

Але таке підшиванє себе під руско-народний стяг, яке управляють в Брідщині кацапи з Еффіновичом на чолі і вшехпольяки під проводом его друга Ценьського, та кримінально караного індивідуум якогось Демянчука — се вже доходить до підлоти.

Досить перечитати брехливі реляції «Dziennika polskiego» і «Галічанів» що-до виборчої ситуації в Брідщині, щоби переконатися про сю погану тактику, якої хвтають ся наші вороги.

Та руский народ в Брідщині вже прозрів і не дасть водити себе, затуманити тій дібраній трійці Еффінович—Ценьські—Демянчук, разом з Мончаловськими, Носевичами і др. «Ми зуміємо розрізнити вовка від барана — пишуть нам з Бродів, хотяйби в они і як цягали на себе овечу шкіру. Тому з повною надією можемо дожидати дня 14. червня, а дасть Бог, що наші ревні стараня і наші горячі слова, промовляючі до переконаня щиро рускої душі, не остануть без світлого успіху!»

Дешо про американських Русинів.

В ювілейнім числі амер. «Свободи» містять ся під наведеним заголовком статя о. Нестора Дмитрова про початки і розвій руских кольоній в півн. Америці. Сю статю задля єї интересного змісту позволимо собі перепечатати:

Ми припускаємо, що наша еміграція почалась в році 1878, однак я думаю, що далеко скорше она почалась, може навіть о цілу десятку літ скорше. На ту думку наводять мене та обставина, що кілька літ тому подибав я на фармах недалеко Troy N. Y. чоловіка, Русина з Угорщини, котрий був вже 27 літ в Америці. Я думаю, що угорські Русини далеко скорше вандрували до Америки, як Галичани, а се мож з певністю твердити, бо далеко більша біда тиснула наших братів на Угорщині, як в Галичині, тай щоб кинути об землю ту біду — они скорше старались провідати за край, де би їх та біда так дуже не тиснула, де би легше заробити, бодай на насущний хліб. Річ певна, що наші найстарші імігранти поселились малими купками, головно по фармах Нової Англії в Штатах Massachusetts, Vermont, а також в Connecticut і в New York. Про них не знаємо, бо они малими купками посідали, звичайно як робітники у фармерів, а що они там остали і не вандрували, як се ще по нині роблять наші фабричні робітники, то тому, бо они рільники в старім краю, полюбили ту роботу, бо она їм була по серцю і

звернула ся против него з всею своєю силою, щоби позбавити Росиян підстави для їх флоти на Жовтій морі, та щоби его упадком задокументувати світові знесені точок Сімоносекського трактату дотично володіння Росією на Ляутуні. Отже в виду ріжних поголосок висуває ся тепер питання: чи Куропаткин відступить від свого пляну, спішаючи на відсіч Порт-Артурові, та переносячи тим способом область воєнних операцій на так небезпечно побережжя Жовтого моря?

Вожд не тільки мує мати свобідну руку що-до своїх плянів і намірів, але також і певність, що его прикази будуть строго і свято сповнені. Инакше навіть діла найліпшої волі стають на поперець загальному плянови. До того треба мати великий авторитет так в горі, як і між своїми підвасними, як в кінці в цілім війську і суспільності. Судячи до тих пращанях та витанях, яке зготувала російська суспільність переїзджаючому Куропаткинову на поле битви, — він посідає довіру загалу, а також, як запевнюють, довіру двора і військового штабу. А коли его авторитет не стоїть ще так високо, щоби замовкла нетерплячка з причини довгого виждання, щоби перетерпіла великодержавна гордість з причини безнастанного цофаня перед жовтою шаранчею, — то Куропаткин видає ся тим мужем, який і в тих тяжких умовах зуміє удержати свій авторитет. Пригадаємо тільки голосне на початку війни імя ген. Миценка, який непотрібно, і очевидно против інтенцій наказу Куропаткина, урядив зачину виправу під Анджу і мусів цофнути ся зі стратами: тепер нічо не чути про того хороброго, але може надто честолюбного полководця. Та сама коротка визначити ся, стати відразу славним, заслїпила була і ген. Зазулича та против інтенцій Куропаткина казала ему запустити ся в нерівний бій в Японцями над рікою Ялю, що відтак мусів оплатити тяжкими стратами. Він також стратив свою команду. Чи так само рішучо буде Куропаткин придержувати ся свого пляну супротив впливів з петербурского двора, чи там навіть прямого розказу царя? Телеграми доносять, що на дотичний розказ царя Куропаткин мав відповісти одним словом: «стало ся!» Але інші дивниці висказують сумнів, чи се не фальшиві вісти, пускані в світ з російского табору для змилення уваги Японців. Кожній пересічний страгегіт бачить, що хотїя і як болючою була би евентуальна страта Порт-Артура — паражуване задля него цілої сухопутної армії на безпеку розгрому, було би страшним блудом.

— Вибачте, пані матко, мені казали, що тут мешкає пані Оксова.

— Чого вам треба від Оксової?

— Вибачте, будьте ласкаві, але се вже я сам їй скажу...

— То говоріть, я сама Оксова.

Мені закрутилась голова. Мені здавало ся, що я то властиво не я, лише Еней парубок моторний прийшов до хатки на курячій піжді, а Оксова то не Оксова, про котру мені Всечеснійший писали, лише баба-Яга, «ясного Феда-пада», що при Шведчині дїувала, а Татарва як набїгала, то вже за мужем була. Я лишень пробормотїв:

— То ви пані-матко Оксова?

— Що? не подобала ся Вам? — каже стара усміхаючи ся своїм беззубим ротом, з котрого бухнула нара — колиб ви мене бачили перед 30 роками, то я була-б вам подобала ся, але вас тоді ще на свїті не було... Ну, говоріть за чим ви?

— Отже священик потребував гувернантки себто учительки з французьким язиком до трох дївчат і мені казали, що п. Оксова прийняла би той обовязок.

— Ходїть ближше, прошу, каже стара уступаючи ся з порога.

Мене напав жах. Я хотїв пятами наківати, але погадав собі, що то преці не в казці, не вість мене, ані в коня не поверне — впрочім стара пословиця, що посла ні сїчуть, ні ріжуть. Я пішов.

— То кажу, заручити можу, що дїм дуже чесний, патріархальний і буде вам добре — говорив я переступаючи поріг до другої кімнати.

— **ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ.** При зміні місяця просимо наших Вп. Передплатників о скорі відновлені передплати, згідно о вирівнанні задеглюстий та о прислужанні нам нових передплатників.

Н О В И Н К И.

— **Календар.** В четвер: руско-кат. Терапонта; рим.-кат. Прима. — В п'ятницю: руско-кат. Никити еп.; рим.-кат. Торж. Бож. сер. Іс.

— **Духовний концерт „Львівського Бояна“** повів ся гарно. Публики було много, хоч не тільки, як можна було надїятися. В ложі кравого маршалка сидів Є. Ексц Митрополит в товаристві о. крил. Чапельского. Намісник з жінкою явив ся також на концерті. Точний звіт з сего концерту помістимо завтра.

— **Духовна місія** відбуде ся в Юзівцях коло Олеська в днях 8, 9, 10 і 11. червня с. р. Місію переведе клир олеського деканату.

— **Філія „Просвіти“ в Н. Санчи** купила реальність на поміщеніє «Лемківського Банку», Читальні і укр.-рускої бурси.

— **3 Києва** пишуть нам: Під добу грають в Києві два українські театри, один А. Суходольского в театрі «Купеческого саду», другий на отвертій сцені городу «Шато де Флер», де рівночасно грають також поважну російську драму і комедію з виступами артистів імператорських театрів і французька оперетка. В репертуарі театру д. Суходольского находить ся багато новостий, его-ж самого, Тогобочного і інших. Цікаво вам може буде почути, що звісний нам у Львові дирігент Ярослав Челяньский управляє тут концертми музики в «Купеческим саді» і здобув собі широку симпатію у тутешній публіці.

— **Пожарний „Сокол“ в Жовчеві**, рогатиньского повіта, засновано на статуті львівського «Сокола». Намісництво вже затвердило статут.

— **Процес в Угнові за антисемітські розрухи.** В суботу і в понеділок переслухано всіх обжалованих. Всі перечили, немовби брали участь в розрухах і звалюють вину на доокресних селян, яких не обжаловано. Обжаловані з виїмком девятиох, яких боронить др. Кость Левцицький зі Львова, не мають оборонців. Ві вторник почало ся переслухання свідків. Перший зізнавав командант місцевого постерунку жандармерії К. Домбровский, який від 8 літ перебуває в Угнові. Свідок оповідає, що по півночі на 24. цвїтия 1903 почув аларм звона і побачив пожарну луну. Зірвав ся сейчас і побіг на місце пожару. По угашеню огню пішов на лат. приходство. Там застав ке. Голда і обжалованого Онішкевича. За хвилину відозвав ся знова алармовий звін. Ніхто з присутних не знав, що се має значити. Жандарм підбіг під звінницю і бачив якогось хлопця, як утік. Звідтам пішов на місто і сїймав обж. Ст. Петришина і Тад. Фурына, як

І тут убого, заставлено старою поломаною мебелю, що колись памятала красні часи, так як і єї влаетелька.

Старуха попросила мене сїдати і я овять завагав ся і зробив докладно „inspectionem ocularem“, поки не присїв на старім, колись аксамитом вибіваним кріслі, з котрого торочила ся шерсть і коче.

— І шож той «ксонда» обіцяє?

— То залежати буде від умови — скажіть пані-матко, кїлько жадаєте?

— Цїле удержаніє і п'ятку місячно.

Такі невеличкі вимоги видались мені підозрїлими.

Отже пані будуть учити трое дївчат усіх наук вступних: те, чого вимагають в школах дївочих, а крім того французької мови і гри на фортепяні.

— Се дурниця, я се потрафлю, го-го! не того учила ся, я лише виглядаю так по дурному, але під тими лахами криєть ся благородна душа. Не в тих я колись ходила, мій пане, го-го. Однак тими словами она ні раз мене не приєднала. Страх она мені не подобала ся. Я підозрїваю, що она людям ворожить і з того живє. Не припускаю, щоби вона денебудь на улици показувала ся, бо ворони злітали ся би і пси гавкали-б. Се настояца відьма. О тім, щоби она була учителькою, ані бесїди нема. Тому то я сказав їй ні се ні те і пішов, аби Всечеснійшому здати справу.

Пишу ся і т. д.

(Конець буде).

оба сокирами рубали вікна. Жандарм їх арештував, і мимо товпи, яка его обступила і грозила, не випустив арештованих. На чолі товпи жандарм бачив обж. В. Скрипчука з ногою від стола в руках. В товпі було багато жінок, які кричали: «Жиди палать, а нас арештують». Скрипчук кричав: «Гура, хлопці, наперед», але був п'яний, як признає свідок. Дальше свідок розповідає, що в протягу 3 літ було в Угнові 27 пожарів, яких більшість походила з рук палїв. Міщани підозрївали о піднал Жидів, а головно Давида Небля, бо Жиди відгрожували ся. Свідок не бачив, як Жидів били. Другий свідок Арон Шталь, худий, бородатий Жид, з шрамом від сокири на лиці, по записанню на тору, оповідає, що дивив ся через вікно на двір, коли нараз ударив его сокирою по лиці обж. Ів. Качоровский. Шталь побіг до лікаря Кібіца, але сей заосмотрив ему рану побіжно так, що кров дальше текла, і утік скрити ся до пивниці з обави перед нападом. Аж пізнійше заосмотрив ему рану ліпше, коли жандарм стеріг хати перед нападом. Качоровский запитаний, чи то правда, що говорить свідок, заявив, що «Жид бреше, я его не ударив» та наводить як виновника свого молодшого брата Володимира, на що подає 5 свідків. Обж. Ів. Качоровский при слїдстві не хотїв видно пхати свого брата в нещастє, але супроти свідочтва Штала, зважив ся квінди на се. Жид-свідок перечить. Дальше зізнавали як свідки Герш Юденберг і Давид Шпорн Оба відкидують поставлені давнійше жаданя що-до відшкодованя і не прилучають ся до карного поступованя Шпорн зізнає, що бачив через дїрку в брамі, як обж. Онішкевич бив шибі. Інші переслухані вчєра свідки зізнавали переважно виминаючо і з резервою.

— **Запомоги для вдів і сиріт по священиках** всіх трьох епархій буде розділяти товариство «Ризниця» в Самборі, а то 21 запомога для вдів по 40 К і 21 запомога для сиріт по 30 К. Просьби треба вносити до 25. с. м. через дотичний уряд деканальний. Першенство мають ті вдови і сироти, котрих мужи зглядно батьки причинили ся до розвою товариства.

— **Чим є о. Еффинович?** З провинції пишуть нам: О. Еффинович, кандидат на посла, був аж до IV. року богословія латиньского обряда, але поміркувавши, що зле без жінки, перейшов на руский обряд і вступив в латиньской семинарії. — *Товариш.*

— **3 Буковини.** Нові вибори до буковиньского сойму відбудуть ся в сих речинях: дня 22. липня с. р. з сільских громад, дня 26. липня із міст (Чернівці, Радиві, Серет і Сучава), дня 28. червня з великої посїлости. — В другий день Зелених свят відбули ся в Чернівцях збори тов-а «Руска Бєсїда» при участі понад 200 членів. Головою тов-а вибрано інсект. Омеляна Поповича.

— **За обиду чести.** Перед трибуналом присяжних судїїв в Кракові відбула ся розправа проти п. Станислава Ліпіньского, редактора гумористично-порнографічного «Восіан а» за обиду чести п-ні Котарбінської, жінки директора краківского театру і п. Котарбіньского. Обида лежала в тім, що Восіан замістив дві ілюстрації: в одній представив п-ню К. як свиню з людскою головою, а п а К. яко медведя. Крім того під ілюстрацією п і К. був вірш обиджуючий єї честь. Трибунал на основі вердикту судїїв присяжних засудив п. Ліпіньского на 2 місяці строгої вязниці з постом що 14 днів.

— **Ц. к. Дирекция державних залїзниць** у Львові подає сим до відомости інтересованих, що від 15. червня с. р. всякі поданя о зниженіє цін їзди враз з оплатою манїпуляційною в квоті 1 К належить вносити поміж годиною 8. а 2. до протоколу в партері будинку дирекційного числа дверей 70, де треба зголошувати ся також з одержанім купоном слїдуючого дня поміж 12. а 2. годиною по відбір дотичної асїгнати, а згл. відповіди. В недїлі і свята не можна вносити подань, ані відбирати асїгнат.

— **Дрібні вісти.** Ухвала галицького сойму на дозвіл повітовій радї в Калуші, затягнути позичку 17.000 К, одержала цісарську санкцію. — На погорільців Виткова нового цісар уділив 2000 К запомоги. — Др. Йосиф Каленбах став іменованим звич. професором польської літератури на львівській університеті. — П-на Сальомея Крушельницка виступає під єю пору в опері в Брещі в Італї і співала оноді з великим powodженем в опері Пуччініого «Madame Butterfly». — В Станиславові застрайкували столарські челядники.

— **3 перемискої епархії.** Відпустку для поратования здоровля одержали оо.: Сев. Метеля на 10 тижнів, Ев. Кульчицький, М. Цішановский на 6 тижнів, Іван Пастернак з Тиляви, Анатоль Сінкевич на 8 тижнів, Мих. Юзвяк, Мих. Ковшевич на 5 тижнів, Альбін Добрянський, Софрон Кульмавичкий на 4 тижні, Володислав Калужняцький на місяць. — Правительство продовжило дотацію з рел. фонду на дальший рік для сотрудників: в Мшанці, Завадці дек ліського, Розджалові, Жужели, Ожомлі і Дальовій.

Посмертні оповістки.

— Анна з Познанських Брилинська, вдова по пароху в Угрино, упокоїла ся дня 7. с. м. в Бичківцях. Похорони відбудуть ся дня 9. червня пополудни в Угрино. В. і. п.

Телеграми

з дня 8. червня.

Відень. Цісар поверне з Будапешту дня 10. с. м., а при кінці червня віде до Іплю.

Відень. Міністерство заграничних справ і двір одержали повідомлене, що до Відня приде окрема місія від султана, аби вручити цісареві найвищий турецький ордер.

Відень. Wiener Allg. Ztg. доносить з найпевнішого дипломатичного жерела, що небагом прийде до порозуміння між Ватиканом а Квіриналом, Пала сказав: «Ніколи не забуду, що я Італієць». Італійське правительство готове прискорити сю згоду. Натомість в Парижі настало з сеї причини невдоволене, головню тому, що Італія навіть має прийняти прогнаних з Франції монахів.

Будапешт. Угорська квотова депутация ухвалила всіма голосами проти одного удержати теперішню квоту 65:6 : 34:4 на час до 31. грудня 1909, а коли би австрійська депутация не прийняла цілої предлоги, то угорська буде обставати при первісній квоті 66:75 : 33:25.

Льондон. З Петербурга до Standard-y, що Америка почала пересправляти з Японією о видержавлене Японії Філіппинських островів. Ся вість викликала в Росії невдоволене.

Господарські, промислові і торговельні вісти.

Рахунок Краєвого Товариства кредитового урядників і священиків, стоваришена зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові, за місяць май 1904.

I. Стан довжний:

- 1) Удїли членів . . . . . 17.716 К 41 с.
2) Фонд резервовий . . . . . 1.332 „ 52 „
3) Вкладки щадничі
а) стан на початку
місяця К 85.620 с. 15
б) вложено в
маю „ 8.096 „ 74
разом К 93.716 с. 89
в) вияято в
маю К 6.933 „ 41
Позістає з кінцем місяця 86.783 К 48 с.
4) Сальдо побраних процентів . 3.723 „ 48 „
5) Резерва податкова . . . . . 60 „ — „
6) З рахунку ріжних сторін . . . . . 759 „ 10 „
7) Непіднята дивіденда . . . . . 381 „ — „
8) Кредит банковий . . . . . 14.238 „ — „
Сума 124.994 К 13 с.

II. Стан чинний.

- 1) Позички удїлені на скрипти і векслі:
а) стан на початку
місяця К 117.681 с. 73
б) удїлено в
маю „ 7.710 „ —
разом К 126.391 с. 73
в) сплачено в
маю „ 5.257 „ 13
Стан з кінц. місяця 121.134 К 60 с.
2) Вщадничі почт. (оборот чековий) 312 „ 57 „
3) Льокації в товариствах кред. і банках . . . . . 905 „ 22 „
4) Движимости . . . . . 557 „ 00 „
5) Кошти заснованя . . . . . 100 „ 00 „
6) „ адміністрації . . . . . 639 „ 73 „
7) Готівка в касі . . . . . 1345 „ 01 „
Сума 124.994 К 13 с.

Членів прибуло 13, убуло 0, остає з кінцем мая 1904 всіх членів 395 з 458 декларованими удїлами в сумі К 22.900.—. Удїл членський 50 кор. платний також ратами; вписове 2 К. Товариство приймає вкладки щадничі на 4 1/2 %, позички удїляє на 7%. Також посеред-

ничить Товариство в заключуваню обезпечень на жите всякого рода і удїляє дотичних інформацій безплатно.

Львів дня 31. мая 1904.

Дирекция.

Надіслане.

ОКУЛІСТ

Др. ЯРОСЛАВ ГРУШКЕВИЧ

ординує

при ул. Личаківській ч. 19 А від 11—12 і від 4—5.

Читайте!

читайте!

Повне видане Творів ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

коштує лише 2 корони!

Товариство „Просьвіти“ бажаючи, щоби в кожній руській хаті находили ся Твори Тараса Шевченка, видано сими днями найдешевший збірник сих творів п. з. „ПОЕЗИЯ Т. ШЕВЧЕНКА“. Книжка, оправлена в полотно з золоченими витисками, може бути найгарнішою окрасою руських хат. Папір веліновий, формат на взір європейських клясиків, сторін 698.

При замовленю 10 прим. даємо 10% опушту. Висилає ся тільки за надісланем 2 кор. 30 сот. на адресу: КАНЦЕЛЯРИЯ „ПРОСЬВИТИ“ А ЛЬВОВІ (Ринок ч. 10.).

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1. мая 1904.

(Приїзд і відїзд поданий після середно-європейского часу).

Table with 4 columns: o год, Приходять до Львова (головний дворець), o год, Відходять зі Львова (головний дворець). Rows list train numbers and destinations like Krakow, Berlin, Vienna, Prague, Lviv, etc.

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

Table with 2 columns: Приходять на головний дворець, Відходять з головного двірця. Rows list train numbers and times for local routes.

Ідьте лишень на Гамбург!
пишуть своїм кривим і знакомим тіл, котрі вже раз дорогу тую перебули.
Кораблі нашого товариства осягнули під зглядом скористи і безпеченьства сьбітову славу.

Кораблі нашого товариства осягнули під зглядом скористи і безпеченьства сьбітову славу. Подорож від границі прускої до Гамбурга треває лиш 20 годин і коштує 9 злр. 80 кр., если подорож тую підняло ся після наших вказівок. До Канади висилаємо наших пасажерів осібними пароходами, котрі їдуть просто до Канади, і не треба нігде пересідати! Подорож до Канади і Америки є на Гамбург найкоротша і найдешевша.

Жадайте наших проспектів і цінників їзди, котрі пересилаємо безплатно.

Руска кореспонденция! Рускі урядники!
Фальк & Со.
Hamburg, Americahaus
Raboisen u. Ferdinandstrasse

Александр Стефан — В. Щурат.
УЧЕБНИК Французької мови

Часть I. Апробований для всіх середних женських шкіл.
Примірник оправлений в полотно 2 К 50 с. (на почтову пересилку 15 с). Купити можна лиш в Рускім Інституті для дівчат в Перемишлі